

מ"ת 6529/01/14 - מדינת ישראל נגד ח.ג.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 6529-01-14 מדינת ישראל נ' ג'(עציר)

23 מרץ 2014

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ח.ג. (עציר)

המשיבים

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד אורלי טל

ב"כ המשיב: עו"ד דנה גרין

המשיב: הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - חוק המעצרים).

פרטי כתב האישום:

עמוד 1

כפי שצינתי בהחלטה הקודמת, נגד המשיב, תושב שטחים שאין לו אישור שהיה בישראל, הוגש כתב אישום בגין תקיפת בת זוג.

על פי עובדות כתב האישום, המשיב בעט במתלוננת בצידי גופה ולאחר מכן המשיך בתקיפה בדרכים שונות, לרבות במכות אגרופ בכתפה תוך איומים שיהרוג אותה.

התשתית הראייתית:

לא היתה בין הצדדים מחלוקת של ממש על קיומה של התשתית הראייתית, הנדרשת בשלב זה של ההליך.

במהלך הכתבת ההחלטה המתלוננת ששוהה באולם המשפט, מתפרצת וצועקת כי הדברים אינם נכונים, ובית המשפט מורה על הוצאתה מן האולם.

עילת המעצר והאפשרות לקביעת ערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה מזו של מעצר:

נוכח התשתית הראייתית שבחומר החקירה, כפי פורט לעיל, ממילא ברור עילת המעצר.

מדובר בעבירה של אלימות בין בני זוג, גם אם לשיטת ב"כ המשיב לא מדובר בבת זוג כהגדרתה בדין, ומכאן חומרת האירוע.

מתוך תסקיר המעצר, שנערך על ידי שירות המבחן, עולה כי ההתרשמות היא שהתנהגותו של המשיב הינה פוגענית וחסרת שליטה, כשברקע צריכה מוגברת וחסרת שליטה של אלכוהול.

בנסיבות אלה, ובהעדר חלופת מעצר, נמנע שרות המבחן מלהמליץ על שחרור.

אכן, גם בהתקיים תשתית ראייתית ועילת מעצר, חובת בית המשפט היא לבחון חלופת מעצר. ואולם, במקרה דנן, לא הוצעה כל חלופת מעצר, וכל שהוצע הוא קביעת תנאי שחרור כלליים שאין בהם ולו פיקוח מינימלי על המשיב.

בנסיבות אלה, אין מנוס מלהורות על הארכת תקופת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וכך אני מורה.

נקבע בזה דיון בתיק העיקרי, לפי הוראות סעיפים 143 ו- 144 לחסד"פ, בפני כב' השופט צחי עוזיאל ליום 26.3.14 בשעה 09:00.

המשיב יובא משב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט